

Tilkendegivelse i faglig voldgiftssag FV2012.0103

Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA)

for

SDC

(advokat Merete Preisler)

mod

Finansforbundet

for

Finans/SDC-klubben

(advokat Steven Vallik)

Uoverensstemmelsen angår forståelsen af § 8 i Hovedaftalen mellem Finanssektoren Arbejdsgiverforening og Finansforbundet – dels om der i henhold til § 8, stk. 4, ikke er opnået enighed om vilkårene for fornyelse af en virksomhedsoverenskomst, dels om kompetencen for voldgiftsretten nedsat i henhold til Hovedoverenskomstens § 8, stk. 3.

Påstande

Klager nedlagde i klageskrift af 18. juni 2012 påstand om, at indklagede skal anerkende, at den mellem SDC og Finans/SDC-klubben indgæede virksomhedsoverenskomst af 2008 – fornyet pr. 1. april 2011, der er opsagt til udløb pr. 31. marts 2012, fornyes med virkning fra 1. april 2012 og indtil 31. marts 2014 på samme vilkår, som følger af den mellem Finanssektorens Arbejdsgiverforening og Finansforbundet aftalte overenskomstfornyelse af 4. februar 2012, herunder aftalte ændringer i fællesbestemmelser, jf. slutprotokollen 2012 mellem Finanssektorens Arbejdsgiverforening og Finansforbundet – og i øvrigt i overensstemmelse med reglerne i Hovedaftalens § 8, stk. 3.

Indklagede tog i sit svarskrift bekræftende til genmæle over for klagers påstand bortset fra sidste led: - og i øvrigt i overensstemmelse med reglerne i Hovedaftalens § 8, stk. 3.

Klager har herefter i replikken nedlagt en supplerende påstand om, at indklagede skal anerkende, at parternes uenighed i forbindelse med forhandlingerne 2012 om fornyelse af SDC' virksomheds-

overenskomst udgør den første af de i Hovedaftalens § 8, stk. 1, nævnte uenighedssituationer, og at betingelserne for at bringe Hovedaftalens § 8, stk. 4, i anvendelse ved overenskomstfornyelsen i 2014 derfor er opfyldt – forudsat at der konstateres den fornødne og forventede 2. gangs-uenighed.

Over for denne supplerende påstand har indklagede påstået afvisning, subsidiært frifindelse.

Sagens realitet angår herefter, om indklagede som følge af forløbet af forhandlingerne om fornyelse af SDC' virksomhedsoverenskomst i 2012 – der efter forgæves mægling resulterede i, at nærværende faglige voldgiftsret blev nedsat i henhold til § 8, stk. 3, i Hovedaftalen mellem Finanssektorens Arbejdsgiverforening og Finansforbundet, hvorefter indklagede i svarskriftet tog bekræftende til genmæle over for påstanden om fornyelsen af virksomhedsoverenskomsten på nærmere bestemte vilkår – har brugt det første af de to "skud" i Hovedaftalens § 8, stk. 4.

Sagens formalitet, der indledningsvist er udskudt til særskilt forhandling, angår, om voldgiftsretten har kompetence til at afgøre denne uenighed om forståelsen af Hovedaftalens § 8, stk. 4, eller om kompetencen hertil ligger hos Arbejdsretten.

Sagen blev mundtligt forhandlet den 13. december 2012 med undertegnede fhv. højesteretsdommer Poul Sørensen som opmand.

Efter procedure og votering om formalitetsspørgsmålet kunne der ikke opnås enighed eller flertal for en afgørelse blandt de af hver af parterne valgte medlemmer af voldgiftsretten. Afgørelsen træffes derfor af opmanden.

Der var enighed om at afslutte sagen i overensstemmelse med opmandens tilkendegivelse, hvorefter indklagedes påstand om afvisning ville blive taget til følge.

Opmandens begrundelse

Arbejdsretslovens almindelige regel er ifølge § 9, nr. 1, at en sag om fortolkning af en hovedaftale indbringes for Arbejdsretten. Samme almindelige regel er udtrykt i Hovedaftalen mellem Finanssektorens Arbejdsgiverforening og Finansforbundet § 10, stk. 1, hvorefter fortolkning af Hovedaftalen behandles efter reglerne i arbejdsretsloven.

Ifølge arbejdsretslovens § 21, nr. 3, kan parterne (bl.a.) ved kollektiv overenskomst aftale at lade sager afgøre ved faglig voldgift. Dette er netop, hvad der er sket ved Hovedaftalens § 8, stk. 3, hvorefter en sag om fornyelse en virksomhedsoverenskomst skal afgøres ved faglig voldgift, hvis der ikke kan opnås enighed under mægling.

Hovedaftalens § 8, stk. 3, om at lade sådanne interessekonflikter afgøre ved faglig voldgift er en klar undtagelse fra både arbejdsretslovens § 9, nr.1, og Hovedaftalens § 10, stk. 1, og der findes ikke at være grundlag for at udstrække voldgiftsrettens kompetence i henhold til Hovedaftalens § 8, stk. 3, til tillige at omfatte den foreliggende fortolkningstvist om forståelsen af Hovedaftalens § 8, stk. 4 – dvs. tvisten om, hvorvidt forhandlingsforløbet ved den indeværende overenskomstfornyelse har resulteret i, at der ikke er opnået enighed om vilkårene for fornyelse af virksomhedsoverenskomsten, med den virkning, at uenighed også under næste overenskomstfornyelse vil resultere i, at virksomhedsoverenskomsten erstattes af standardoverenskomsten.

En sådan tvist om forståelsen af Hovedaftalens § 8, stk. 4, må derfor i henhold til arbejdsretslovens § 9, nr. 1, og Hovedaftalens § 10, stk. 1, indbringes for Arbejdsretten.

Indklagedes påstand om afvisning af klagers supplerende påstand må herefter tages til følge.

Hver part bærer egne omkostninger og skal betale halvdelen af opmandens honorar mv.

København den 17. december 2012

Poul Sørensen